

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

31

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Gliwice

PRZEKAZUJĄCY

KWK Gliwice

WYKONAWCA SPISU

KWK Gliwice

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIJSCOWOŚĆ

Gliwice

GMINA

Gliwice

POWIAT

Gliwice

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Gliwice

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

1933

–

1991

	DOK. TEKSTOWA	DOK. KARTOGRAFICZNA	SUMA
ILOŚĆ JEDNOSTEK	223	222	445
ILOŚĆ PODJEDNOSTEK	959	2683	3642
ILOŚĆ mb	–		
ILOŚĆ SKANÓW	–	147	147

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja prawna; dokumentacja pomiarowa; dokumentacja geologiczne; ochrona powierzchni; inne.

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe w Katowicach, Oddział w Gliwicach, zesp. Kopalnia „Gliwice” w Gliwicach, sygn. 15/114/0, lata 1873–1945.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Gliwice		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	GSW S.A. KWK Gliwice		
NAZWA ZŁOŻA	Gliwice		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	Gliwice III		
OG	Gliwice III		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	–
KONCESJA I WYGASZENIE	114/94 z dnia 27.07.1994 r. –		

KWK „Gliwice” prowadziła wydobycie węgla kamiennego w rejonie Gliwic, Pilchowic, Sośnicowic, Rudzińca i Zbrostawic.

Zakład „Gleiwitzer Grube” powstał w 1901 r. w wyniku połączenia 16 pól górniczych należących do Williama Suermonda i przedsiębiorców z Nadrenii. W 1909 r. większość udziałów kopalni zakupił koncern hutniczy Oberschlesische Eisenindustrie. W 1914 r. kopalnię nabyła spółka akcyjna Oberschlesische Kokswerke und Chemische Fabriken, a w 1932 przejęła ją spółka Borsig-Kokswerke G.m.b.H. W latach 1945–1957 kopalnia funkcjonowała w strukturze Gliwickiego ZPW, a od 1957 r. – Zabrzeńskiego ZPW. W 1993 r. zakład włączono do Gliwickiej Spółki Węglowej.

Wydobycie węgla w kopalni „Gleiwitzer Grube” rozpoczęto w 1912 r. z poziomu 185 m. W 1918 szyby pogłębiono do poziomu 305 m. W 1901 r. rozpoczęto budowę szybu „Wójtowa Wieś”, który w 1958 r. osiągnął głębokość 527 m. W latach 1954–1960 szyb II został pogłębiony do poziomu 520 m. W latach 1954–1958 w Ostropie zgłębiono szyb IV sięgający poziomu 544 m. W 1970 r. oddano do eksploatacji szyb „Łabędy” o głębokości 493 m. W 1975 r. rozpoczęto wydobycie w polu Łabędy. Ostatecznie eksploatację zakończono w 1999 r. Część obiektów budowlanych kopalni wyburzono, a pozostałe przystosowano do nowych celów.

Wydobycie prowadzono na poziomach 580 i 705 m. Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady 313/1, 315/1, 318/1, 325/1, 325/2, 325/3, 327/1-2, 327/4, 327/5, 357/1, 358/1, 358/2-3 o średniej grubości od 0,9 do 3,5 m. W pokładach 336/2, 344/4, 346/1, 347/1 i 361/1 wykonano jedynie wyrobiska badawcze.

W 1979 r. zakład wydobył 4 814 410 t węgla [3].

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Główny Instytut Górnictwa, <http://zapadliska.gig.eu/pl/content/kopalnie>, dostęp z dnia 2.09.2020 r.
3. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
4. *Schlesischen Bergwerke: Verzeichnis der im Verwaltungsbezirke des Preussischen Oberbergamts Breslau betriebenen Bergwerke und sie sonstigen betriebenen Bergwerke, selbständigen Betriebsanlagen und unterirdischen Mineralgewinnungsbetriebe im Verwaltungsbezirke des Preussischen*, 1938.